

Lange afstand wandelen

Tijdens een bezoek aan Zoersel (B) zag ik ooit foldertjes liggen over de *Lange Afstand Wandelpaden*, de LAW's, die in het Frans de *Grande Randonnées* heten. Een ervan, de GR-5 van Hoek van Holland naar Nice, liep langs Zoersel. Dit klonk zo spannend, dat ik me spontaan abonneerde op de kaartenreeks. Met regelmaat kwamen er nieuwe wandelpaden door de brievenbus vallen. De LAW's en GR's gingen opvallen in het landschap. Opeens zag je overal de merktekens: een wit-rood vlaggetje. Overal in Europa kwam je ze tegen, ze lokten en wenkten. Het moest er maar eens van komen.

Met lange afstand lopen had ik al enige ervaring. In Rijsbergen deed ik een paar keer met wisselend succes mee met de *Kennedy-mars*. Een wandeltocht van 80 km achter elkaar. De oorsprong lag bij president Theodore Roosevelt die in 1908 vond dat officieren van het US Marine Corps vijftig mijl (80 km) in twintig uur moesten kunnen lopen. President Kennedy herlas deze order in 1963 en zijn broer Robert Kennedy voldeed een maand later ongetraind aan deze eis. Dit sloeg toen over naar Nederland.

In 1984 rondde ik mijn studie af en besloot een LAW te gaan lopen. Het nieuwe *Pieterpad*, van Pieterburen in Groningen tot aan de Pietersberg in Limburg, lag voor de hand. Zo'n 498 km langs het LAW-9. Rugzak mee, kampeerspullen, goede Dachstein wandelschoenen, provisorische wandelboekjes in kopievorm. En wonder boven wonder kwam ik de ontwerpers van dit pad, Toos Goorhuis en Bertje Jens, tegen, die de door hen bedachte route controleerden. Later volgden marsen in militaire dienst, met bepakking, dagenlang door de sneeuw. Getraind door de eerdere wandelingen, ging dat als vanzelf. De *Nijmeegse Vierdaagse* werd vervolgens verschillende jaren gelopen, viermaal veertig of vijftig km per dag, soms met uitval.

In de film *The Way* (2010), met Martin Sheen en zijn zoon Emilio Estevez, die de film ook regisseerde, overlijdt de zoon van de hoofdpersoon. De vader besluit om als eerbetoon het laatste stuk van de route naar Santiago te lopen. Die route begint bij Saint-Jean-Pied-de-Port aan de Frans-Spaanse grens en loopt naar Santiago de Compostella in noordwest Spanje, zo'n 790 km. De echte lopers kunnen dan nog 90 km door naar Kaap Finisterre, het vroegere Einde der Aarde (Finis Terrae). Na veel ontberingen en meditatieve overpeinzingen bereikt de vader als een wijzer man het einde der aarde en strooit zijn zoon daar uit.

Misschien daarop geïnspireerd nam Jelle Brandt Corstius de as van zijn vader Hugo mee om uit te strooien na een inspannende fietstocht door Frankrijk, in zijn boek *As in tas* (2016).

Dat einde van de wereld, daar ligt is nu de uitdaging. De lange Jacobus-route (st. Jacques, San Tiago) van de Utrechtse Jacobikerkerk naar de kathedraal van Santiago telt ruim 2500 km. De route heeft ook wel de GR en LAW markeringen, maar is uniek door de markering met de gestileerde Jacobsschelpen aan hekken, palen en bomen. Of in sommige steden op de grond, als koperen plaatjes, als aandelen aan de pelgrims (peregrino's) van vroeger, die al eeuwen deze route dwars door Frankrijk hebben gelopen.

Kan je jezelf overschatten? Waarschijnlijk wel, deze route vergt veel tijd en volharding om te lopen. Maar St.Jacobus waakt vast over zijn pelgrims.